

Радослав Линковски

Човечност

И тая нощ тревожно ме събуди
един, долитнал от безкрая, ек:
Дори животът ти да бъде труден,
ти трябва да си винаги Човек!

Невинния свали от жарка клада
и честния с кръвта си защити!
Дори да бъдеш унижен, да падаш,
изправяй се и пак Човек бъди!

И аз вървя. За всяка грубост страдам.
Удавника изваждам на брега.
Надежда давам на деня ограбен,
подавам му приятелска ръка.

Сърцето ми е старо и е вече
прецъфнал цвят с увехнали листа.
Но аз опазих своята човечност.
Сега ви я дарявам с песента...

КРАЙ

© Радослав Линковски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9293>]